

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Prooemivm Libri De Memoria B. E. Et Eivs Amatorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

I
MEGINFREDI MAG.
DEBURGENSIS MAGISTRI ET
PRÆPOSITI DE VITA ET VIRTUTI.

BY S. B. EMMERAMI LIBER VNVS

nunc primum ex m. s.

editus.

PROEPIUM LIBRIDE ME-
MORIA * B. E. ET EIVS AMATO-

RVM.

* Beati Em-
rami.

INTER cætera Myſteriorum cœ-
lestium Sacramenta, veteris legis testan-
tur scripta, quod ad ædificationem ta-
bernaculi Principes tribuum, & ditiores
quique in populo DEI pretiosa diuino iussu,
obtulerunt donaria. Quorum piæ oblationi & pauperiores
eodem præcepto conducti, indices mentium deuota-
rum, etiam pilos addiderunt caprarum. Quid autem no-
ua lex super hac re contineat, seu qua conuenientia pris-
cæ respondeat, Christus in Euangelio suo palificat; *Marc. 12.*
qui duo pauperis viduæ minuta prætulit his, quæ diuites *Luc. 21.*
iactabant, seu in gazophylatium mittebant. Quod
quidam vir officio Apostolicus & merito, egregia prædica-
tione quasi de cælo intonans, breuiter perstringendo ex-
posuit, dicens: Regnum cælorum valet, quantum habes.
Cui scilicet sententiæ concordat, quod sacra Scriptura *Luc. 12.*
aliàs clamat: Cui plus committitur, plus ab eo exigitur.

Unde

1. Cor. 1.

Psalm. 75.

Iacob. 1

Psalm. 33.

Luc. 13.

Vnde is, qui multum habet & illud Apostoli diligenter attendere debet: Qui gloriatur, in domino gloriatur. Qui verò minus accepit, id ipsum minime ducat negligendum; sed de eo pro posse & nosse conetur elaborare aliquid quod vtile sit. In quo haud segniter exequendo quicumq; diuino muneri reuerentiam exhibuerit, debitum exactionis persoluit Scripturæ, quæ dicit: Vouete & reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu eius affertis munera. Ex ipsius quippe donis, qui largitor est omnium bonorum, accepimus, si quid ei piè dignèq; afferimus, vel si in aliqua re votorum nostrorum redditionem exsoluere poterimus. Hinc & Iacobus Apostolus, eorundem processionè donorum commendans, ait: Omne donum desursum est descendens à patre luminum. Ad cuius illuminationem Psalmista nos appropinquare exhortatur dicens: Accedite ad dominum & illuminamini, & facies vestræ non confundentur: Verè ad eum accesserunt, qui dono illius illuminati, Ecclesiastica factis & verbis tractando Sacramenta, illam faciei meruerunt gloriam, quã ipse Sol Iustitiæ visione sua parauit electis sempiternam. Horum quippe exemplis & doctrina, dum voluitur huius mundi rota, Christus gratum in suis arboribus inueniet fructum. Quem quia velut inutilis stirps, in mea arbore non habeo, timeo mihi valde, ne paterfamilias sterilitate prauitatis meæ offensus, dicat, Vt quid occupat terram? Succidite eum & mittite in ignem. Quem reprobis terribiliter paratum & à peccatis meis, pro dolor, sæpe comparatum, vt effugere possim, inter fluctus cogitationum æstuanti occurrit animo, hoc optimum fore remedium, quo non cessem querere præsidia Sanctorum, sedulo laudibus inhzendo eorum; vt & ipsi apud misericordissimum dominum, dignentur mihi veniam impetrare delictorum, Sed

DE VITA S. EMMERAMMI.

Sed fortassis dicit aliquis, Quid ad te? potuit euphonia officio vsq; in diem & horam qua Deo dilecti Martyris calæ restitutum * et si insensibile præsentiam domini sui sensibus humanis se sentire indidit, ac dulciter vniuit.

Veretua Christe hæc sunt opera, qui crederis & es æterni patris sapientia. Cui Dauid corde iubilans clamat, Quàm magna multitudo dulcedinis tuæ domine, *Psalm. 301* quam abscondisti vimentibus te. Et iterum: Auditui meo *Psalm. 50.* dabis gaudium & lætitiã; & exultabunt ossa humiliata. Cuius desiderio delectatus, nomini tuo credentes, in fine *Psalm. 150.* Psalmoreum, ad perfectionis laudes prouocans, ait: Laudate dominum in cymbalis bene sonantibus; laudate eum in cymbalis iubilationis. Ecce humanæ salutis amator, generis nostri factor & reparator, qui etiã benignus es super ingratos & malos; per parua ac insensibilia, operaris magna, nec non mirabilia, vt homines cordatos benedictione tua efficias coaptatos. Hanc siquidem, qui aures cordis perceperint, & in eius obauditione vsq; in finem perseuerauerint, minime pauebunt in die nouissimo, nec aures eorum tinnient ab auditu malo, quando inimicus *Psalm. 118.* exultans super interitu impiorum, se iactauerit dicens: Præualui aduersus eos. O Iesu bone, quid nos peccatores *Psalm. 12.* ibi dicturi sumus, vbi vix iusti saluabuntur? Non est nobis spes altera, nisi quam definit ille tuus electus *Psalm. 142.* Psalmita, qui fuit Rex & Propheta, totis medullis ad te clamitans: Spes mea estu, portio mea in terra viuentium. Quam in tuo nomine, dum tempus est misericordiæ, à Patre postulandam didicimus per euangelicam doctrinam. Sic enim tuum ô veritas habet Euangelium: *Ioan. 12.* Ambulate dum dies est, ne tenebræ vos comprehendant. Dû lucem habetis, credite in lucem, vt filij lucis sitis: Et illud excusationis humanæ exclusorium diligentissimè adtendendum,

Matth. 22.
Ioan. 15.

nec non intimis suspirijs annitendum ; Quodcumq; petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. Petimus ergo ad te conuersi Pater Domini nostri Iesu Christi, vt in nomine eiusdem vnigeniti tui, cuius caritatis Beatus EMMERAMVS Martyr tuus imitator exstitit singularis, ineffabili & solita circa peccatores vsus clementia, confitentibus & confessis dimittas impietatem cordis; ac infundas vnctionem tuæ vberriæ consolationis, nec non confirmes in nobis opera diuinæ miserationis; vt quod in hoc sæculo dulce ac delectabile videtur, timoris tui reuerenda consideratione amarescat: & quod amarum; dilectionis tuæ suauissima speculatione, dulcescat. Sicq; dum ipse voluitur mundus, à lapsu & amore peccatorum, te resuscitante, surgamus, ne in fine sæculorum, cum omnes homines resurrexerint cum corporibus; in æternum confundamur ac puniamur: Sed emptitij serui nunc cum collibertis, gratia tua digni effecti, tunc etiam tuis cum amicis semper mansuris deputati gaudijs, securi videamus Dominum Iesum filium tuum liberatorem & Episcopum animarum & corporum nostrorum, Iudicem iustum viuorum & mortuorum, tecum viuentem atque in vnitae Spiritus sancti regnantem, per immortalia sæcula sæculorum, Amen.

AD PROVISOREM SANCTI

EMMERAMMI

QVID DEBEAT IPSI ET RA-

TIONI

* P. A.

* Purchardus
Abbas.
Vide nota.

* Arnolfus Co-
mes de Cham
& Vochburg

DOMINO Purchardo ad optima quæq; haud tardando, pro paterna quidem dignitate reuerendo, ac plurigena probitate diligendo, * Arnoldus adprime sibi vtpote abbati, exin cæteris merito suppositus, verun-